

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 16. Cuinam res vendita perit, vel deterior sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

officii sui lege cavere ex parte sua, ne quis inde aliquod damnum patiatur; & alias daret occasionem damni aliis inferendi. Imò si emptor non aliter consentit in contractum, nisi posita conditione, quod res careat tali vitio h̄c̄t̄ non noxio, & venditor expressè id cognoscit, aut in verbis emptoris, aut verisimili-
ter ex aliis signis, aut conjecturis, quo cunque pretio res vendatur, sit injustitia emptori, ac-
cipiendo premium non detecto vitio: quia tunc contractus est nullus, cùm consensus emptoris fuerit conditionalis, & desit condi-
tio, cui alligatus erat.

*Q. 16. Cuinam res vendita perit, vel
deterior fit?*

Resp. I. Si res vendita pereat post traditio-
nem, fide de pretio data, perit emptori, etiam si
premium nondum solverit; quia emptor est
illius Dominus, cùm per traditionem suppo-
sito titulo dominium rei acquiratur, res autem
perit Domino suo.

Resp. II. Si res pereat ante traditionem, sít-
que res certa, ac determinata, ut hic equus, hic
grex, &c. perit emptori, ex variis legibus &
ex Instit. de empt. & vendit. ratio est legum
dispositio, quæ etsi impedit dominium ante
retraditionem; tamen statuunt, ut effectus
ex eo profluentes, & omnia rei commoda, ac
incommoda post perfectam venditionem per-
tineant

tineant ad emptorem, perinde ac si jam translatum esset dominium rei, ex l. 1. Cod. de peric.
 Et commod. rei vendit. & l. 22. Cod. de auct. empt.
 Emptio autem, & venditio perficitur solo consensu mutuo contrahentium, seu simul atque de merce tradenda, & solvendo pretio determinato convenerint, dum sine scriptura res agitur, ex instit. sup.

Si tamen morā, vel culpā levī venditoris, qui tenetur rem custodire, donec tradiderit, res fiat deterior, vel pereat, vel si ita convenit sit, ipse renebitur de damno. Item si venditio fiat sub conditione, & res pereat ante conditionis eventum, perit venditori: quia venditio sub conditione non est perfecta ante conditionis eventum, l. 7. ff. de contrab. empt.
 Et c. ibi: *conditionales venditiones tunc persiciuntur, cùm impleta fuerit conditio.* Ideoque ante illius eventum periculum, & detrimentum rei pertinet ad venditorem. l. 10. ff. de jure dotium.

Resp. III. Si res sit indeterminata quoad individuum, ut si emantur sex modii tritici ex granario, sex oves ex grege: vel si res sit determinata quoad mensuram tantum aut numerum, v. g. totum acervum tritici uno aureo in singulas mensuras, vel hunc gregem taxato pretio in singula capita, &c. tunc ante traditionem, aut mensurationem, vel numerationem res perit venditori, qui proinde tenet res restituere premium, si erat solutum. Quia ejusmodi

modi venditio censetur fieri sub tacita conditione, si venditor tradiderit tot oves, mensus fuerit tot modios tritici, &c, ita l. 35. ff. de contrah. empt. &c. Si tamen constitutus fuerit terminus, in quo res numeranda, vel mensuranda esset, & emptor inonitus in mora sit, periculum rei deinceps emptoris erit: unde pereunte toto grege, vel acervo emptor premium amittet l. 5. ff. de peric. & commod. rei vend. &l. 2. Cod. eod. tit.

Resp. IV. Cum ex duabus rebus una disjunctivè venditur, v.g. ex duobus equis unus, non determinando utram, si ambæ pereant post venditionem absolute factam, emptor tenetur solvere premium promissum, licet nihil receperit. Si verò alterutra duntaxat pereat, perit venditori, qui tenetur alteram tradere, l. 34. ff. de contrah. empt. & vend.

Q. 17. An venditor potest fructus, & utilitates rei venditæ percipere, donec solvatur premium?

Resp. Secluso titulo lucri cessantis, vel danni emergentis non potest, si rem emptori tradiderit pretio promisso. Est communis. Quia tunc rei dominium translatum est absolute in emptorem, ex l. 19. ff. de contrah. empt. res autem Domino fructificat, nec licet quidquam exigere præcisè ob dilationem solutionis: quod verum est etiamsi emptor sit in mora